

Ректор Варшавської політехніки Ян Шмідт – Почесний доктор КПІ ім. Ігоря Сікорського

Ян Шмідт

4 вересня в залі засідань Вченої ради КПІ ім. Ігоря Сікорського відбулася урочиста церемонія вручення диплома "Почесний доктор Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського", мантиї та пам'ятного знака відомому польському науковцеві, ректору Варшавської політехніки Яну Шмідту.

На урочистому засіданні Вченої ради університету були присутні не лише її члени, але й дослідники, які беруть участь у спільних з польськими вишами проектах. Щороку таких проектів більше. Ректор Варшавської політехніки Ян Шмідт постійно

сприяє цьому. Зважаючи на те, що Ян Шмідт не лише очолює Варшавську політехніку, але є й президентом Конференції ректорів академічних шкіл Республіки Польща, його вплив на процеси зближення університетів обох країн є дуже вагомим.

Розповіддю про життєвий шлях і досягнення Яна Шмідта церемонію відкрив ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського академік НАН України Михайло Згуровський.

Ян Шмідт – не лише визначний організатор освітньо-наукової діяльності, але і відомий вчений у галузі мікроелектроніки та

Закінчення на 2-й стор. ➔

Курсанти ІСЗЗІ склали військову присягу

2 вересня 2017 року на площі Знань КПІ ім. Ігоря Сікорського курсанти 2-го курсу Інституту спеціального зв'язку та захисту інформації Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" присягнули на вірність українському народові.

Прийняття Військової присяги на вірність українському народові – надзвичайна подія в житті інституту, який є справжнім горнилом

підготовки офіцерів-фахівців з вищою технічною освітою для Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Інститут гармонійно поєднує традиції класичної європейської та національної військової школи, творчо використовує досвід підготовки військових спеціалістів передових держав світу, високу динаміку розвитку науково-матеріальної бази і науково-педагогічного потенціалу.

За час здобуття вищої освіти в інституті курсанти проходять унікальний вишкіл характеру. Копіткою працею усього особового складу інституту системно і послідовно формуються освітній, професійний, загальнокультурний та патріотичний світогляд майбутніх офіцерів Держспецзв'язку.

Складанню Військової присяги передував напружений курс первинної

Закінчення на 4-й стор. ➔

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1,4 Курсанти ІСЗЗІ склали військову присягу

2 На засіданні Вченої ради

3 Міжнародна конференція ІСАТТ-2017

4 Л.О.Уривський – заслужений винахідник КПІ ім. Ігоря Сікорського

5 Вітаємо ювілярів!

6 До 400-річчя Тімо Лівіо Бурааттіні

8 Виставка Венери Сабірової

Гастролі хорової капели

Новий мурал

Ректор Варшавської політехніки Ян Шмідт – Почесний доктор КПІ ім. Ігоря Сікорського

*Закінчення.
Початок на 1-й стор.*

оптоелектроніки. Закінчивши у 1976 році факультет електроніки та інформаційних технологій Варшавської політехніки, він залишився там і здолав усі сходинки академічної кар'єри від аспіранта до очільника університету. У 1985 році отримав звання доктора (відповідає ступеню кандидата наук в Україні). У 1995 році отримав звання доктора габілітованого (доктора наук). У 1999 році був призначений на посаду професора, за 6 років пізніше отримав професорське звання. Брав участь у багатьох міжнародних дослідницьких програмах, стажувався в Carnegie Mellon University у м. Піт-

сбург (США). Був секретарем та членом президії Комітету електроніки та телекомунікації Польської академії наук. У Варшавській політехніці обіймав посади керівника комплексу лабораторій та відділення оптоелектронних і гібридних систем, заступника декана з питань розвитку (2002–2005), завідувача кафедри оптико-електронних та гібридних систем, кафедри мікросистемних технологій та електронних матеріалів і декана (2008–2012) факультету електроніки та інформаційних технологій. 14 березня 2012 року був обраний ректором Варшавської політехніки з терміном повноважень 4 роки, а 16 березня 2016 р. переобрався на цю посаду на на-

ступний чотирирічний термін. Упродовж усіх цих років він дуже багато робив для налагодження і зміцнення наукових і культурних контактів очолюваного ним університету з КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Тож з огляду на визначні наукові досягнення та вагомий особистий внесок Яна Шмідта в розбудову співробітництва Варшавської політехніки та КПІ ім. Ігоря Сікорського і, загалом, вишів Республіки Польща та України, 16 лютого 2017 року Вчена рада КПІ ім. Ігоря Сікорського ухвалила рішення про відзначення його діяльності і присвоєння йому звання "Почесний доктор Національного технічного універ-

ситету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського". Диплом Почесного доктора, а також мантію, бонет і відповідний пам'ятний знак були вручені йому 4 вересня.

Після закінчення церемонії професор Шмідт прочитав присутнім номінаційну лекцію, присвячену реформуванню системи науки та вищої освіти Польщі. З огляду на активну співпрацю українських і польських вишів та спільну роботу в цілій низці європейських проєктів, його міркування з цього приводу були не лише цікавими, але й актуальними також для України і, зокрема, для КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Дмитро Стефанович

Засідання робочої групи з питань водозабезпечення Донецької та Луганської областей

10 серпня 2017 року в КПІ ім. Ігоря Сікорського під головуванням віце-прем'єра – міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Геннадія Зубка відбулося засідання робочої групи з вирішення проблемних питань водозабезпечення населених

євський, ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського академік НАН України Михайло Згуровський.

Учасники засідання обговорили широке коло проблем щодо водозабезпечення населених пунктів Донецької та Луганської областей. Президент ТОВ "Технології природи" Володимир Рисухін розповів про досвід роботи компанії в галузі водоочищення та водопідготовки у східному регіоні України. Завідувач кафедри екології та технології рослинних полімерів КПІ ім. Ігоря Сікорського Микола Гомеля зробив порівняльний аналіз технологій водоочищення для забезпечення водою міст Донецької області. Перший заступник голови Донецької обласної державної адміністрації Євген Вілінський висловив пропозиції керівництва Донецької області щодо вирішення проблемних питань водопостачання області. В.о. генерального директора, головний інженер КП "Компанія "Вода Донбасу" Олександр Євдокимов повідомив про нагальні проблеми в роботі компанії "Вода Донбасу". Директор ДП "Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства" Валерій Кравченко представив проєкт забезпечення водопостачання Донецької та Запорізької областей за рахунок води Дніпра. Співробітники представництва в Україні Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) Марк Баттл і Гаспар Бергман оголосили результати оцінювання ризиків системи водопостачання КП "Компанія "Вода Донбасу".

Наприкінці засідання віце-прем'єр-міністр – міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Геннадій Зубко підбив підсумки обговорення і дав конкретні доручення щодо подальшої діяльності робочої групи.

Інф. "КП"

У Навчально-науковому центрі "Чиста вода"

пунктів Донецької та Луганської областей. У засіданні взяв участь заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики, народний депутат України Дмитро Андрієвський, представники нашого університету і підприємств-партнерів Наукового парку "Київська політехніка". Перед початком засідання його учасники ознайомились з Навчально-науковим центром "Чиста вода" нашого університету.

Вів засідання заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, голова робочої групи Едуард Кругляк. Зі вступним словом виступили віце-прем'єр Геннадій Зубко, народний депутат України Дмитро Андрі-

На засіданні Вченої ради

4 вересня 2017 року відбулося чергове засідання Вченої ради університету.

Розпочалося воно церемонією вручення диплома "Почесний доктор КПІ ім. Ігоря Сікорського", мантії та пам'ятного знака президенту Конференції ректорів академічних шкіл Республіки Польща, ректору Варшавської політехніки професору Яну Шмідту. На завершення професор Шмідт прочитав номінаційну лекцію з питань реформування системи науки та вищої освіти Польщі.

Далі відбулося привітання ювілярів, які відзначили свої дні народження влітку: в.о. завідувача кафедри інформаційно-вимірювальної техніки к.т.н., доцента Н.А. Яремчук, завідувача кафедри економіки і підприємництва к.е.н., професора П.В. Круша, завідувача кафедри загальної фізики та фізики твердого тіла д.ф.-м.н., професора В.М. Горшкова, завідувача кафедри приладобудування д.т.н., професора М.Д. Герасимчука, в.о. завідувача кафедри теоретичної механіки к.т.н., доцента В.М. Федорова, в.о. завідувача кафедри кібернетики хіміко-технологічних процесів к.т.н., доцента Т.В. Бойко, в.о. завідувача кафедри теорії та практики управління д.н. з держ. управл., професора С.А. Чукут та завідувача кафедри соціології д.соц.н., професора П.В. Кутуєва.

Після цього відбулося вручення нагород та відзнак: Почесної грамоти Верховної Ради України Н.Д. Панкратовій, Почесної грамоти Кабінету Міністрів України О.Ф. Луговському, Грамоти Міністерства освіти і науки України С.А. Найді та диплома "Заслужений винахідник КПІ ім. Ігоря Сікорського" Л.О. Уривському.

Наступним було розглянуто питання про підсумки прийому студентів до університету у 2017 р. Доповідав перший проректор Ю.І. Якименко. Він визначив динаміку прийому студентів за останні 6 років, оголосив підсумки зарахування на 1-й та 5-й курси та надав загальну характеристику прийому у 2017 році.

Насамкінець було розглянуто конкурсні питання й поточні справи, зокрема питання про створення міжфакультетської навчально-наукової лабораторії лазерної медицини, ухвалено стипендіатів ДП "НАЕК "Енергоатом" та рекомендовано до друку монографії та видання.

*А.А. Мельниченко, вчений секретар
КПІ ім. Ігоря Сікорського*

Візит делегації з КНР

7 серпня 2017 р. КПІ ім. Ігоря Сікорського відвідала делегація з Китайської Народної Республіки на чолі з генералом Лю Шеном, яка брала участь у XII засіданні Міжурядової українсько-китайської координаційної комісії з питань військово-технічного співробітництва.

Делегацію зустрів ректор Національного технічного університету України "Київський

політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" академік НАН України Михайло Згуровський.

Гості відвідали навчально-тренінговий центр КПІ – НААС, лабораторію космічних досліджень КПІ ім. Ігоря Сікорського, оглянули Музейну площу, Алею видатних учених, життя і діяльність яких були пов'язані з КПІ,

ознайомилися з експозиціями Державного політехнічного музею.

У центрі інноваційного підприємства Наукового парку "Київська політехніка" представники підприємств-членів інноваційно-виробничого об'єднання "Київська політехніка" ознайомили китайських фахівців зі зразками військової техніки власної розробки.

Генеральний директор Наукового парку "Київська політехніка" Володимир Гнат, проєктор з перспективного розвитку КПІ ім. Ігоря Сікорського Олексій Новіков, головний конструктор КБ "Шторм" Сергій Пуха зробили повідомлення про перспективні напрями роботи науковців нашого університету задля зміцнення обороноздатності України.

Віце-президент Ліги оборонних підприємств України Юлія Висоцька, директор науково-технічного центру ВАТ "Меридіан" ім. С.П. Корольова Олег Присяжнюк, голова правління ВАТ "Меридіан" ім. С.П. Корольова В'ячеслав Проценко розповіли про спільну діяльність КПІ ім. Ігоря Сікорського та промислових підприємств України в галузі розробки та випуску військової техніки та озброєнь.

У завершальних виступах генерал Лю Шен і академік Михайло Згуровський підбили підсумки зустрічі.

Инф. "КП"

Міжнародна конференція з теорії та техніки антен ICATT-2017

З 24 по 27 травня 2017 року на базі КПІ ім. Ігоря Сікорського пройшла XI Міжнародна конференція з теорії та техніки антен, більш відома світовій науковій спільноті як ICATT (International Conference on Antenna Theory and Techniques). Наш університет організував та приймав цю конференцію вчетверте, і вчетверте її головою був завідувач кафедри теоретичних основ радіотехніки РТФ д.т.н., проф. Ф. Ф. Дубровка – відомий у світі вчений в галузі теорії і техніки антен.

Організаторами конференції виступили IEEE Ukraine Section та КПІ ім. Ігоря Сікорського за партнерської підтримки таких відомих наукових та освітніх установ, як Українська національна асоціація "Антені", Радіоастрономічний інститут НАН України, Інститут радіофізики та електроніки ім. О.Я.Усикова НАН України, Харківський національний університет радіоелектроніки, Національний університет "Львівська політехніка" та Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна. Фінансову підтримку надали ТОВ "УКРАНТЕХ", ТОВ "КВАЛПЕК" та КБ "Центр". Генеральним інформаційним спонсором висту-

пив міжнародний журнал радіотехнічного факультету нашого університету "Известия вузов. Радиоэлектроника", який видається в США під назвою "Radioelectronics and Communications Systems".

Усього до організаційного комітету надійшло 125 доповідей з понад 10 країн світу, з яких пройшли рецензування та були допущені до конференції 111 доповідей. Безпосередньо учасниками конференції стали більше 70 дослідників із 5 країн світу, в тому числі д-р Р.Доннан, д-р Р.Дубровка і д-р Й.Рігельсдорф із Великобританії, проф. О.Ш.Даутов і проф. В.І.Джиган із Російської Федерації, проф. Б.М.Левін із Ізраїлю, д-р А.Хармуч із Лівану. За результатами конференції 99 наукових праць включено до бази даних IEEE Xplore Digital Library, яка індексується міжнародною наукометричною базою даних Scopus.

Урочисте відкриття конференції відбулося в залі засідань Вченої ради. Відкрив конференцію ICATT-2017 її голова проф. Ф.Ф.Дубровка. Привітав учасників конференції проєктор з науко-

вої роботи КПІ ім. Ігоря Сікорського академік НАН України М.Ю.Льченко. Учасники переглянули відеозвернення Почесного голови конференції ICATT президента Української національної асоціації "Антені" проф. Я.С.Шифріна.

Протягом трьох днів учасники конференції працювали на 3-х пленарних засіданнях та 11-ти спеціалізованих засіданнях шести секцій, а саме: теорія антен, антенні решітки, адаптивні та розумні (smart) антени, ультраширококустові та друковані антени, мікрохвильові компоненти, вимірювання та застосування мікрохвильових технологій, обробка сигналів та ін.

На церемонії закриття молоді дослідники отримали грамоти та цінні призи за кращі доповіді по кожному з 6 напрямів конференції. Серед нагороджених двоє молодих учених – С.І.Пільтяй і О.Є.Видалко – із кафедри теоретичних основ радіотехніки нашого університету. Учасники конференції високо оцінили як організацію конференції, так і її наукове наповнення.

В. О. Адаменко, ст. викл. каф. КІВРА, РТФ, О. Ю.Сушко, к.т.н., ас. каф. ТОР, РТФ

Учасники конференції ICATT-2017

16 ВЕРЕСНЯ – ДЕНЬ ВІНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

Леонід Уривський: винахідник, інноватор, викладач

4 вересня 2017 року в урочистій обстановці на засіданні Вченої ради університету диплом "Заслужений винахідник КПІ ім. Ігоря Сікорського" отримав завідувач кафедри телекомунікаційних систем доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Леонід Олександрович Уривський.

З 2006 року, з часу, коли було прийнято "Положення про присвоєння почесного звання "Заслужений винахідник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут", лише 5 осіб отримали таке звання. Річ у досить високих вимогах до претендентів на це почесне звання. Воно присвоюється співробітникам університету – авторам об'єктів права інтелектуальної власності (ОПІВ): винаходів, корисних моделей, промислових зразків, комерційної таємниці, топографії інтегральних мікросхем, комп'ютерних програм та баз даних, які заявлені від імені університету та використані в економіці України й інших країн. Кандидат на присвоєння почесного звання повинен мати не менше десяти винаходів, захищених патентами; не менше десяти використаних ОПІВ, захищених охоронними документами, або одну продану ліцензію на ОПІВ; принаймні один винахід без співавторів.

Професор Л.О.Уривський є автором 48 винаходів та корисних моделей, серед яких певна кількість стали об'єктами ліцензії на ОПІВ, його авторству належить більш ніж 200 наукових та методичних статей та інших спеціальних праць.

Свою винахідницьку діяльність Леонід Уривський почав під час навчання в аспірантурі (1979–1982). У переліку праць в його авторефераті вже було зазначено 10 авторських свідоцтв СРСР на винаходи. Після захисту кандидатської дисертації він вміло поєднував активну наукову діяльність та педагогічну роботу. У цей період у фокусі наукових досліджень Леоніда Уривського перебувала тема

створення автоматизованої системи радіозв'язку тактичної ланки управління. Результати плідної праці отримали високу оцінку: вченому присвоїли почесне звання "Кращий молодий винахідник України" (1983 р.).

Винаходи Леоніда Уривського демонструвалися на Виставках досягнень народного господарства СРСР та УРСР, були відзначені срібними та бронзовими медалями цих виставок. Згодом учений отримав відзнаку "Винахідник СРСР". Робота завершилася промисловим випуском засобів зв'язку нового покоління.

Починаючи з 1997р. Л.О.Уривський пов'язує своє життя з КПІ. У 2009р. захистив докторську дисертацію, в якій сформулював основи нового наукового напрямку – прикладної теорії інформації для телекомунікацій. У 2011 р. отримав вчене звання професора.

Талант ученого-винахідника Л.Уривського успішно поєднався в ньому з організаторськими здібностями. Так, на посаді професора, а згодом завідувача кафедри телекомунікаційних систем (2010 р.) він проводить значну організаційну роботу з педагогічним колективом, є керівником кількох наукових робіт, зокрема з Міністерством освіти і науки України, науковими державними закладами, дослідницькими центрами тощо. Під його керівництвом підготовлено 6 кандидатів технічних наук.

Досвідченим винахідникам відомо прислів'я: "Добрі інженерні ідеї не вмирають, а кочують". Майже через 25 років після того, як до навчальних аудиторій військових інженерних вишів потрапили перші зразки новітньої на той час адаптивної автоматизованої техніки радіозв'язку, в яких були реалізовані ідеї з десятка винаходів

Л.О.Уривського (аналоги якої через декілька років з'явилися у США під загальною технологічною ознакою "ad-hoc" – самостійних однорангових мереж, що поєднують кілька пристроїв без центральної станції), думки про "розумне радіо" знову повернулися до винахідника. Але реалізувати їх треба було в новому діапазоні частот, з новими видами модуляції, кодування, розподілу інформації. До того ж, у Франції, США, Німеччині вже сформувалася відповідна концепція такого радіозв'язку – Software Defined Radio (SDR), концепція програмно-керованих адаптивних до зовнішніх умов радіозасобів.

Промислові партнери КПІ ім. Ігоря Сікорського поставили перед собою амбітне завдання –

створити вітчизняні радіостанції, які за інтелектом не відставали б від закордонних аналогів. Їх увагу привернули пропозиції наукової групи на чолі з професором Л.О.Уривським, до якої входять випускники університету, що закінчили аспірантуру та захистили дисертації, а також нові аспіранти та магістранти. Конструктивна взаємодія, яка виявлялася у вигляді експериментальних розробок, випробувань техніки на військових полігонах і бойових позиціях АТО, мала інтелектуальну складову у вигляді придбаних підприємством ліцензій на використання корисних моделей, заявлених від імені університету. У 2014 та 2015 роках відповідно з ПАТ "ЕЛМІЗ" було укладено ліцензійні договори на використання патенту України на корисну модель № UA-94019-U від 27.10.2014 р. "Спосіб адаптивного вибору виду багатопозиційної модуляції" та на використання патенту України на корисну модель № UA-97607-U від 25.05.2015 р. "Спосіб підтримки рівня енергети-

ки OFDM сигналу при довільному числі піднесучих частот". Отже, нові засоби зв'язку мають науково обґрунтовані алгоритми обрання виду модуляції та розподілу інформації. Винахідники вже отримали патент України на корисну модель № UA-117164-U від 26.06.2017 р. "Спосіб досягнення максимальної продуктивності в дискретному каналі зв'язку із завадостійким кодуванням". Тому невдовзі планується передача розробникам радіозасобів цього об'єкту права інтелектуальної власності з алгоритмами обрання ефективного виду завадостійкого кодування залежно від визначених енергетичних умов. Ера адаптивного розумного програмованого радіозв'язку триває.

Уже 18 років Л.О.Уривський – вчений секретар спеціалізованої вченої ради, а з 2015 р. – вчений секретар секції "Електроніка, радіотехніка та телекомунікації" Наукової ради МОН України.

У січні 2017 р. Л.О.Уривському присвоєно почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки України".

Коло наукових інтересів Леоніда Уривського є досить широким й постійно розширюється. Поряд з багаторічними дослідженнями структурної надійності систем із випадковою топологією, пріоритетних систем масового обслуговування, інформаційних властивостей сучасних телекомунікаційних технологій останніми роками інтерес ученого спрямований на пошук узагальнюючих результатів у напрямках аналізу систем з децентралізованим доступом до каналів зв'язку, синтезу оптимальних сигнально-кодових конструкцій поблизу границь Шеннона, дослідження кореляційних властивостей самоподібних потоків.

Отже, почесне звання "Заслужений винахідник КПІ ім. Ігоря Сікорського" отримала людина, яка пройшла значний творчий шлях, не зупинилась на власних досягненнях та пропонує молоді напрями нових наукових досліджень і досконалої винахідливості.

Інф. ДНМА та ІТС

Л.О.Уривський

Курсанти ІСЗЗІ склали військову присягу

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

спеціальної (військової) підготовки у військово-польових умовах: навчальні та практичні заняття, проведення стрільб, виконання встановлених спортивних нормативів тощо.

Привітати молодих воїнів із цим важливим кроком в їхньому житті прибули рідні та близькі курсантів, почесні гості. Піднесений настрій панував на площі у цей день.

Начальник інституту полковник О.Пучков поздоровив особовий склад 2-го курсу із прийняттям

Військової присяги і побажав, щоб держава, інститут та батьки завжди пишалися ними, а бездоганне і чесне виконання військового обов'язку складало славу України. Із визначною подією у житті курсантів привітав перший заступник голови Держспецзв'язку полковник О.Чаузов. Він відзначив, що Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України прийняла до своїх лав 104 військовослужбовці, які мають стати взірцем відданої та сумлінної служби на благо українського народу.

З теплими вітальними словами та настановами виступили ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського М.Згуровський, випускник КПІ народний депутат України Д.Андрієвський, випускник КПІ О.Халлюк. А від імені самих курсантів – курсант В.Барченко. Після проведення урочистого ритуалу представник духовенства митрофорний протоієрей, настоятель храму Святого Іоанна Хрестителя Української православної церкви Київського патріархату Павло Стародуб благословив молоде покоління.

Урочистим маршем особового складу інституту завершився ритуал зі складання Військової присяги. Музичний супровід святкової події забезпечував оркестр 10-го Територіального вузла урядового зв'язку. Незабутній плац-концерт у їхньому виконанні був родзинкою свята.

Хай вам щастить, військовослужбовці, а мир і злагода завжди панують у нашій державі! Нехай "Україна і Честь" будуть невід'ємною часткою вашої особистості та дорожкою до вашої майбутньої кар'єри!

Інф. ІСЗЗІ КПІ ім. Ігоря Сікорського

ВІТАЄМО! ВІТАЄМО!

Ніні Антонівні Яремчук – 80!

28 серпня виповнилося 80 років Ніні Антонівні Яремчук – в.о. завідувача кафедри інформаційно-вимірювальної техніки, кандидату технічних наук, професору, заслуженому викладачу НТУУ "КПІ".

Н.А.Яремчук у 1960 р. закінчила з відзнакою Київський політехнічний інститут за спеціальністю "Електровимірювальна техніка".

Два роки працювала на посаді інженера, далі вступила до аспірантури при кафедрі вимірювальних пристроїв. Після закінчення аспірантури в 1965 році була зарахована асистентом цієї ж кафедри. У 1966 р. захистила дисертацію на здобуття ступеня кандидата технічних наук.

З 1966 по 2011 рік Ніна Антонівна працювала на посадах викладача, доцента та професора кафедри інформаційно-вимірювальної техніки, декана приладобудівного факультету Київського міського університету науково-технічного прогресу, члена президії республіканської спілки НТО "Приборпром", заступника декана ЕАФ з організаційної роботи, заступника директора НДІ експериментальної інформатики та метрології. З 2011 року вона виконує обов'язки завідувача кафедри інформаційно-вимірювальної техніки.

Н.А.Яремчук – творча, талановита особистість, автор і співавтор понад 230 наукових праць, у тому числі 2 монографій, 4 навчальних посібників, зокрема двотомного навчального посібника "Метрологія та вимірювання", 3 державних стандартів, 6 авторських свідоцтв. Вона підготувала та викладала більше 10 нових навчальних курсів, включаючи курс лекцій з метрологічного забезпечення інформаційно-вимірювальних систем та програмних засобів, інтелектуальних засобів вимірювальної техніки, ІТ-технологій у вимірювальній техніці. Вона є співавтором 5 дистанційних курсів, що сертифіковані Українським інститутом інформаційних технологій в освіті, в тому числі з таких дисциплін: "Невизначеність вимірювань", "Основи метрології та вимірювальної техніки" та "Метрологічне забезпечення програмних засобів вимірювальної техніки". За її авторством видано серію брошур товариства "Знання" з теорії похибок вимірювання. Під керівництвом Н.А.Яремчук захищено 5 дисертацій на здобуття ступеня кандидата технічних

наук, дві з них – за межами України (в Німеччині та Франції).

Завдяки ініціативі та наполегливості завідувача кафедри Н.А. Яремчук співробітники та студенти кафедри беруть активну участь у міжнародних навчальних і наукових проектах, у тому числі за програмою Erasmus+, співпрацюють із провідними університетами Німеччини, Франції та Польщі.

За роки роботи в КПІ ім. Ігоря Сікорського Н.А. Яремчук здобула заслужений авторитет і щире повагу серед студентів, співробітників і викладачів. Її любов, терпіння, людяність, повага до студентів викликають захоплення у всіх, хто має честь з нею спілкуватись, а працездатність та любов до справи всього життя надихає та захоплює колег.

Ніна Антонівна веде активну наукову, методичну та організаційну роботу з розвитку і вдосконалення вищої технічної освіти України, є членом науково-методичної підкомісії МОН України, членом технічного комітету стандартизації ТК-90 "Засоби вимірювання електричних і магнітних величин", членом НМПК університету за спеціальністю 152 "Метрологія та інформаційно-вимірювальна техніка", членом вчених рад факультету та університету, головою атестаційної комісії кафедри.

Наукові, творчі, технічні, педагогічні досягнення Ніни Антонівни Яремчук відзначено присвоєнням почесного звання "Заслужений викладач НТУУ "КПІ".

Інтелегентна, проста і доступна у спілкуванні, небаїдуха, вимоглива, справедлива та принципова в роботі, любляча та турботлива дружина, мати і бабуся в родині – це все наша Ніна Антонівна. Разом з чоловіком, професором, членом-кореспондентом НАН України Володимиром Григоровичем Ніна Антонівна виховала сина і доньку, які продовжили сімейну традицію. Син є професором Вищої технічної школи м. Гессена (Німеччина).

Щиро вітаємо Ніну Антонівну з ювілеєм! Бажаємо їй міцного здоров'я, довголіття, творчого натхнення, успіхів у роботі, тепла і доброти в родині, уваги, любові і шани оточуючих. Щастя і благополуччя ще на довгі роки.

Колектив кафедри інформаційно-вимірювальної техніки

Петру Васильовичу Крушу – 70!

11 липня 2017 р. відзначив свій 70-річний ювілей завідувач кафедри економіки і підприємництва ФММ кандидат економічних наук, професор, заслужений викладач НТУУ "КПІ" Петро Васильович Круш.

П.В.Круш у 1973 році закінчив Київський державний університет ім. Тараса Шевченка за спеціальністю "Політична економія", у 1979 р. захистив кандидатську дисертацію, з 1984 р. – доцент кафедри політичної економії, з 2008 р. – професор кафедри економіки і підприємництва.

У 1992 р. він очолював кафедру економіки і організації промислових технологій та енергетики, яка у 2001 році у зв'язку із заснуванням факультету менеджменту та маркетингу була перейменована на кафедру економіки і підприємництва.

Під керівництвом П.В.Круша була проведена значна робота із впровадження в навчальний процес нових дисциплін: кількість курсів збільшилась з 4 до 78. З його ініціативи була розпочата підготовка фахівців зі спеціальності "Економіка підприємства" за освітньо-кваліфікаційними рівнями "бакалавр", "спеціаліст", "магістр" денної та заочної форм навчання.

П.В.Круш читає лекції з фахових дисциплін: "Економічна теорія", "Державне регулювання економіки", "Макроекономіка". Він багато уваги приділяє роботі з обдарованою молоддю. Студенти кафедри неодноразово ставали призерами Всеукраїнських олімпіад і переможцями конкурсів дипломних робіт зі спеціальності "Економіка підприємства".

З метою сприяння працевлаштуванню випускників, Петро Васильович разом з колективом кафедри підтримує довгострокові відносини з вітчизняними підприємствами та організаціями. Кафедра успішно налагоджує зв'язки з факультетами вищих навчальних закладів Польщі, Угорщини, Німеччини, Франції, Чехії, що відкриває для магістрів і аспірантів кафедри можливості навчання і стажування за кордоном.

П.В.Круш автор і співавтор понад 220 наукових і навчально-методичних праць, у т.ч. 14 монографій, 3 підручників, 22

навчальних посібників, з яких 9 з грифом МОН України, 6 з грифом методичної ради КПІ ім. Ігоря Сікорського. Його наукові праці спрямовані на вирішення актуальних теоретичних і практичних проблем національного господарства. Під його керівництвом підготовлено та захищено 13 кандидатських дисертацій.

Петро Васильович бере активну участь у науковому житті університету, факультету і кафедри. Він член вчених рад університету і факультету менеджменту та маркетингу, головний редактор збірника наукових праць студентів, аспірантів та викладачів "Сучасні проблеми економіки і підприємництва", який входить до восьми наукометричних баз. Також він є членом редакційної коле-

гії багатьох наукових журналів, головою організаційного комітету Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих учених вищих навчальних закладів "Розвиток підприємництва як фактор росту національної економіки", яка традиційно, упродовж 15 років проходить на базі КПІ ім. Ігоря Сікорського. Був членом спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських дисертацій за спеціальністю 08.00.04 "Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)". Неодноразово виступав рецензентом кандидатських і докторських дисертацій та офіційним опонентом на захистах кандидатських дисертацій у різних ВНЗ України.

За плідну наукову і педагогічну діяльність професор П.В.Круш отримав звання "Заслужений викладач НТУУ "КПІ". Він нагороджений Почесними знаками "100 років КПІ" та "100 років профспілкової організації КПІ", нагрудними знаками "Відмінник освіти України" (МОН) та "Знак пошани" (КМДА).

Вітаємо Петра Васильовича з ювілеєм і бажаємо йому міцного здоров'я, нових наукових досягнень та творчої наснаги!

Колектив кафедри економіки і підприємництва

З ІСТОРІЇ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Невгамовний Бураттіні

Цього року виповнилося 400 років з дня народження Тіто Лівіо Бураттіні. Історики до сьогодні не дійшли єдиної думки щодо того, ким він був – видатним ученим і винахідником чи спритним авантюристом. Але те, що він залишив по собі надзвичайно яскравий слід у багатьох дуже далеких одна від одної сферах людської діяльності, не викликає ні в кого жодного сумніву.

Хлопчик з Агордо

Прізвище Бураттіні, напевно, у більшості читачів відразу асоціюється з головним персонажем веселої і доброї казки Олексія Толстого "Пригоди Буратіно". Утім, Тіто Лівіо Бураттіні, про якого йтиме мова нижче, не має до неї жодного стосунку. Щоправда, він таки міг би стати героєм роману, та ще й авантюрного, бо жив він азартно, мав щирих друзів і запеклих ворогів, і за своє життя встиг зробити дуже багато. Але асоціація з ляльковим героєм все ж таки хибна: просто прізвище його походить від італійського слова *burattino*, яке перекладається як "маріонетка".

Насправді, людей, які б заробляли на життя ляльковими виставами, серед близьких родичів нашого героя годі й шукати – родина була поважною, і у містечку Агордо, яке входило тоді до Венеціанської республіки, однією з найбагатших. До речі, будинок, в якому чотири століття тому, 8 березня 1617 року, народився хлопчик, який отримав ім'я Тіто Лівіо, зберігся і до сьогодні. Він, прикрашений меморіальною дошкою на честь колишнього свого мешканця, стоїть на центральній площі міста.

Зауважимо, що ім'я, яке дали новонародженому батьки, свідчить про те, що вони не цуралися науки, адже саме так звали видатного давньоримського історика Тіта Лівія. Щоправда, так звали і діда малюка, але це лише зайвий раз підтверджує, що його родина була вельми освіченою. Тяжіння до знань зазвичай річ спадкова, тож не дивно, що і молодший Бураттіні став урешті-решт одним із найосвіченіших людей свого часу.

Дійсно, ім'я Тіто Лівіо Бураттіні (або Тітуса Лівіуса Боратіні чи Буратіна) є дуже широко відомим у Європі. Це й не дивно: італійський хлопчик виріс і став ученим та інженером з надзвичайно широким колом інтересів і вмінь. Він залишив слід в археології, математиці, астрономії, оптиці, архітектурі, і навіть... у літакобудуванні. А ще він створив літальну машину власної конструкції і багато чого іншого. Тож у рідному Агордо його дуже шанують

– навіть початковій школі присвоїли його ім'я.

Проте, про перші шкільні роки самого юного Тіто Лівіо достеменно невідомо. А от про те, що ставши юнаком, він вивчав математику, фізику і архітектуру в славнозвісному Падуанському університеті та у Венеції, історики знають.

Єгипетські мандри

Навчання Бураттіні завершилося в 1637 році. Того ж року він вирушив до Єгипту вивчати східні мови і знайомитися зі старожитностями. Деякий час він навіть працював асистентом англійського математика, астронома і антиквара Джона Гривза, досліджуючи історичні артефакти та піраміди. Разом вони обміряли кілька пірамід, у тому числі й піраміду Хеопса в Гізі, обелісків і пам'яток часів фараонів та склали плани деяких історичних міст, зокрема й Олександрії, Мемфіса та Геліополя.

Тіто Лівіо Бураттіні

Наслідком цієї роботи стала відома книга Гривза "Pyramidographia" ("Пірамідографія", 1646 р.). Крім того, Тіто Лівіо Бураттіні зробив замальовки стародавніх будівель і спорядження, які пізніше використав як ілюстрації до своєї книги "Oedipus Aegyptiacus" ("Едіп Єгипетський", 1642 р.) відомий німецький вчений Атанасіус Кірхер, який спробував у ній дешифрувати єгипетські ієрогліфи.

Повернення до Європи

Бураттіні повернувся до Європи лише в 1641 році, і доволі швидко знайшов місце, де можна було докласти сил і знань. Деякий час він пробув у Німеччині, але вже наступного року був запрошений на службу до польського Королівського двору. Чому до польського, і хто саме порекомендував його королю Владиславу IV, сказати важко, утім, зважаючи на те, що при дворі були й інші італійці, можна припустити, що це був хтось із земляків. На пропозицію він пристав і на кілька років оселився в Кракові. І не помилився: нове місце служби виявилось і надзвичайно вдалим місцем прикладення численних талантів Тіто Лівіо. Король і, особливо, королева Марія-Луїза де Гонзага вважалися і дійсно були покровителями мистецтв і наук, тож компанія, в яку потрапив молодий Бураттіні, виявилася надзвичайно цікавою. Він потоваришував з учнем Галілео Галілея професором Ягеллонського університету Станіславом Пудловським, видатним польським астрономом і конструктором телескопів Яном (або Йоханнесом) Гевелієм та іншими вченими, з якими працював над кількома, висловлюючись сучасною мовою, проектами. До речі, серед його друзів був і королівський секретар П'єр де Ноєр, отож, попри молодість, авторитетом

серед придворних він користувався неабияким.

Утім, чи то через непосидючість, чи то з якоюсь іншою причиною, він раптом усе кинув, майнув до Італії, а звідти вдруге рушив до Єгипту. Та цього разу мандрівка була недовгою, і, судячи з усього, не дуже плідною, тож уже 1647 року він знову приїхав до Польщі, і не один, а з братом Філіппо. Відтоді залишав Річ Посполиту лише зрідка – виконуючи під час турецької навали на Польщу в Австрії та Італії дипломатичні місії з метою домогтися фінансової допомоги від Габсбургів та Медичі.

Орнітоптер, літальна машина, водяний годинник та інше

Повернувшись до Польщі Бураттіні з цікавими ідеями і невдовзі представив на суд короля свою нову роботу – модель літального апарата, важчого за повітря. Це був орнітоптер-махоліт, який можна було б назвати розвитком ідей Леонардо да Вінчі, якби ті ідеї були тоді хоч комусь відомими (креслення подібного апарата залишилися лише в нотатках великого флорентійця, про які в ті часи ніхто ще й не чув). Тож це була цілком оригінальна конструкція. Автор вважав, що така машина має бути обладнаною чотирма парами крил, причому щонайменше дві з них мали рухатися як пташині крила – їх повинні були приводити в рух дві (за іншими даними – три) людини. На випадок поламаки крил розробник передбачив навіть парашут, який розкривався за допомогою пружин. Свій апарат Тіто Лівіо Бураттіні назвав "Dragon Volant". На жаль, більш-

Махоліт "Dragon Volant"

менш розбірливих креслень цієї конструкції до нашого часу не дійшло (збереглося лише три не дуже вдалі малюнки в двох рукописах Бураттіні, один з яких зберігається в Національній бібліотеці Франції, а два інших – в архіві Паризької академії наук), тому різні дослідники принципи її роботи описують трохи по-різному. Більш-менш достеменно відомо лише те, що Бураттіні продемонстрував Владиславу IV її модель розміром приблизно в півтора метра з крилами, які рухали пружини. "Літачок" не лише відірвався від землі, але й підняв пасажира – звичайну кицьку. Конструктор стверджував, що його апарат зможе долати відстань від Варшави до Константинополя за 12 годин. Відомості про диво-корабель швидко рознесли усю Європою, а король так перейнявся побаченням, що, за деяки-

ми даними, виділив з королівської скарбниці на спорудження повномасштабного зразка 500 талерів. Чи отримав Тіто Лівіо Бураттіні ці гроші, і чим завершилася епопея з будівництвом повітряного судна, втім, невідомо. Напевно нічим, бо за кілька місяців влада в країні змінилася: король Владислав IV помер, а його місце на троні обійняв Ян II Казимир.

У 1650 році Бураттіні дістав нове призначення – він став королівським архітектором. Щоправда, споруд, автором проєктів яких був особисто він, не залишилося, втім, він здійснював і керівництво спорудженням та реконструкцією будівель, спроектованих іншими італійськими зодчими. Наприклад, він брав участь у реконструкції палацу короля Яна Казимира "Вілла Регія" (біля нього він збудував і власний дерев'яний будинок), реконструкції Уяздівського замку у Варшаві тощо.

До речі, саме в Уяздівському замку він облаштував астрономічну обсерваторію, де в 1665 році відкрив темні і світлі області на Венері. Цікаво, що спостереження він проводив за допомогою вдосконалених власноруч телескопів, адже активно займався механікою та оптикою. Серед інших його винаходів тих часів варто згадати ще й водяний годинник особливої конструкції.

А ще в ті роки його надзвичайно займала ідея розробки літальної машини. Деякі відомі європейські вчені працювали над подібними проєктами вже кілька десятиліть. Найвідомішою з реалізованих у матеріалі таких машин стала арифметична машина Блеза Паскаля, чи, як її ще називають, "колесо Паскаля". Один з її зразків Паскаль подарував польській королеві Марії-Луїзі Гонзаго і, безумовно, Бураттіні ознайомився з тим, як вона влаштована і як працює. Занозистого італійця можна було обвинуватити у будь-чому, окрім невіри у власні сили, й він вирішив внести в цю справу власну лепту. На початку або в середині п'ятдесятих років він створив обчислювальний пристрій. "Циклограф" (так назвав своє творіння Бураттіні) являв собою тонкий мідяний диск з укріпленими на ньому відповідним чином відградуєваними вісімнадцятьма дисками. Дев'ять дисків більшого діаметру могли передавати обертання дискам діаметру меншого для проведення обчислень. Машина призначалася насамперед для фінансових розрахунків, дуже непростих в умовах, коли всією Європою вільно ходили монети, що карбувалися в різних країнах і навіть містах, отож мали дуже різну вартість. Свій обчислювальний прилад Бураттіні підніс великому герцогу тосканському Фердинандо II ді Медичі, якому був представлений під час одного з дипломатичних вояжів до Італії. Нині він експонується в Музеї історії науки (його ще називають Музеєм Галілея) у Флоренції.

(Далі буде)

Дмитро Стефанович

Віталій Леонідович Ракицький

З глибоким сумом сповіщаємо, що 16 липня 2017 року після важкої хвороби пішов з життя Віталій Леонідович Ракицький – доцент кафедри машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв КПІ ім. Ігоря Сікорського, кандидат технічних наук.

В.Л. Ракицький народився 29 червня 1947 р. у м. Києві в сім'ї службовців. У 1965 році вступив до Київського політехнічного інституту на факультет хімічного машинобудування (кафедра машин та апаратів хімічних виробництв), який закінчив у 1971 році та отримав кваліфікацію інженера-механіка за спеціальністю "Машини та апарати хімічних виробництв". Уже в студентські роки виявив хист до наукової роботи, виконав дипломну науково-дослідну роботу, яка була відмічена дипломом Республіканського конкурсу студентських наукових робіт.

Після закінчення інституту працював інженером в Інституті технічної теплофізики Академії наук Ук-

раїни. З 1973 р. по 1975 р. служив у лавах Радянської Армії та одержав військовоє звання – гвардії старший лейтенант-інженер. З 1975 р. по 2014 р. працював у КПІ на кафедрі машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв інженерно-хімічного факультету на посадах старшого інженера, молодшого наукового співробітника, асистента, доцента.

У 1990 р. захистив кандидатську дисертацію на тему "Гидродинамика и теплообмен при пленочном течении жидкости по гидрофобной поверхности". У подальшому активно розвивав цей напрям у вигляді наукових та проектно-конструкторських робіт для підприємств і установ, зокрема Запорізького ДП "Кремнійполімер", НДІ "Емальхіммаш" (м. Полтава), Свердловського АТ "Уралхіммаш".

Велику наукову роботу Віталій Леонідович поєднував з педагогічною роботою.

Зробив вагомий внесок у подальший розвиток навчальних дисциплін з холодильної техніки помірного та глибокого охолодження.

Підготував та видав (у співавторстві) підручник "Процеси та обладнання хімічної технології" у 2-х томах, навчальний посібник "Основи проектування насадкових ректифікаційних колон", навчальний посібник "Теплові процеси та апарати хімічних та нафтопереробних виробництв", є автором методичних вказівок. Загалом мав більше 150 наукових праць, з них 30 патентів, 5 винаходів.

Студенти та випускники знали його як висококваліфікованого, вимогливого, чуйного та доброзичливого педагога. Віталій Леонідович до своїх обов'язків ставився дуже сумлінно, відрізнявся високою пунктуальністю, точністю та коректністю. Користувався повагою та авторитетом у студентів та співробітників.

Світла пам'ять про Віталія Леонідовича надовго залишиться в серцях його колег, учнів, друзів, усіх тих, хто його знав.

Колектив інженерно-хімічного факультету, співробітники кафедри машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв та студенти висловлюють шире співчуття рідним і близьким Віталія Леонідовича Ракицького з приводу тяжкої втрати.

Ірина Анатоліївна Петренко

Кафедра теоретичної електротехніки з глибоким сумом сповіщає, що 26 серпня 2017 року на 59-му році життя пішла у Вічність кандидат технічних наук, доцент кафедри Ірина Анатоліївна Петренко.

Яскравою зіркою промайнуло на життєвому небосхилі її коротке життя. Дуже талановита, працююча, відповідальна, доброзичлива, красива і спортивна – вона завжди була в центрі подій і уваги.

Народилась І.А.Петренко 17 травня 1959 р. у Києві в родині інтелігентів, випускників КПІ: батько в той час був молодим асистентом КПІ, а мати – молодим інженером в системі АН УРСР.

У 1976 році Ірина закінчила із золотою медаллю середню школу № 57 і вступила на факультет електроніки Київського політехнічного інституту, який закінчила з відзнакою в 1982 році. Навчалася на відмінно і встигала активно займатися спортом – спочатку фехтуванням, а потім альпінізмом.

Ірина – майже єдина киянка, яка двічі підкорила пік Леніна на Памірі (7134 м).

Після закінчення навчання була запрошена до аспірантури, яку закінчила вчасно, успішно захистивши кандидатську дисертацію. Була розподілена до академічного Інституту проблем моделювання в енергетиці, де працювала кілька років.

З 1984 року розпочалася її викладацька діяльність в стінах альма-матер – у Київському політехнічному інституті. За цей час у неї склалася сім'я і народився син Олексій, якого вона встигла виростити і навчити. Сьогодні він закінчує аспірантуру в КПІ ім. Ігоря Сікорського.

На викладацькій роботі виявилися найкращі здібності і людські якості Ірини Анатоліївни. Нею розроблений авторський курс з базової дисцип-

ліни, підготовлений і виданий підручник, опубліковані десятки наукових праць, зокрема разом зі студентами.

Вона користувалась великим і заслуженим авторитетом серед студентів, попри свою вимогливість, а також серед своїх колег по кафедрі. Завжди була серед новаторів нових навчальних технологій, таких як дистанційне навчання або проведення тематичних студентських олімпіад. Уміла жити в колективі і для колективу. Незмінна учасниця багатьох екскурсій, у тому числі і з колегами по кафедрі, пов'язаних з пізнанням найрізноманітніших куточків України.

Ірина була прикладом виконання свого професійного обов'язку і ставлення до життя.

Світлу пам'ять про Ірину збережуть у своїх серцях усі, хто з нею спілкувався. Вона залишиться в серці кожного із нас яскравим прикладом чесною, порядною, світлою людиною. *Колектив кафедри ТОЕ*

Володимир Миколайович Писаренко

1 вересня 2017 року на 71-му році життя перестало битися серце кандидата технічних наук, доцента кафедри металознавства та термічної обробки КПІ ім. Ігоря Сікорського Володимира Миколайовича Писаренка.

Народився В.М. Писаренко 18 березня 1947 р. у місті Києві в сім'ї службовця. У 1965 р. вступив на механіко-технологічний (як тоді називався нинішній інженерно-фізичний) факультет КПІ. Після отримання в 1971 році диплома за спеціальністю "Фізика металів" працював на кафедрі термічної обробки та фізики металів КПІ інженером. У 1973 році вступив до аспірантури цієї кафедри, після закінчення якої з грудня 1976 року працював асистентом кафедри металознавства, обладнання та технології термічної обробки металів. У 1977 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. У квітні 1980 року обирається на посаду старшого викла-

дача, а в 1987 р. – на посаду доцента. В 1988 році затверджений у науковому званні доцента.

Протягом 1987–1992 рр. В.М.Писаренко читав лекційні курси "Металографія", "Металознавство та термічна обробка", "Організація експерименту", "Матеріалознавство". Проводив лабораторні заняття, керував курсовими та дипломними роботами, науково-дослідною роботою студентів, виробничою практикою. Читав лекції та проводив практичні заняття зі слухачами Міжгалузового інституту підвищення кваліфікації.

Багато років Володимир Миколайович був заступником завідувача кафедри, першим заступником декана факультету, виконував обов'язки декана факультету та завідувача кафедри металознавства та термічної обробки. Брав активну участь у громадському житті інституту, факультету та кафедри: був членом комітету комсомолу КПІ, профоргом кафедри, членом профбюро факультету, упродовж 18 років

був головою профбюро ІФФ, головою робочої групи з металознавства при Міністерстві освіти і науки України, членом президії Асоціації "Вища металургійна освіта України", членом спеціалізованої та вчених рад.

В.М.Писаренко автор та співавтор більше 90 наукових та методичних праць, у тому числі першого українського підручника "Металознавство", трьох навчальних посібників, багатьох авторських свідоцтв СРСР та патентів України. Нагороджений знаком "Изобретатель СССР".

Керував держбюджетними та госпдоговірними науково-дослідними роботами, підготовкою кандидатів технічних наук. У 2004 році отримав почесне звання "Заслужений викладач НТУУ "КПІ".

Колектив металознавців втратив авторитетного вченого, педагога, відверту і щирю людину, яка завжди всім прагла допомогти.

Світла пам'ять про Володимира Миколайовича завжди житиме в серці кожного, хто його знав, поважав та любив.

Колектив інженерно-фізичного факультету КПІ ім. Ігоря Сікорського

Висловлюємо ширі співчуття керуючому справами КПІ ім. Ігоря Сікорського Яні Юрївні Цимбаленко з приводу смерті її матері Людмили Миколаївни Слонімської.

Ректорат КПІ ім. Ігоря Сікорського

Виставка Венери Сабірової

Венера Сабірова

Наприкінці серпня в Картинній галереї КПІ ім. Ігоря Сікорського відкрилась виставка робіт Венери Сабірової. На ній представлено більше 80 картин – пейзажі, натюрморти, абстрактні та ін. Різноманітна і техніка робіт – живопис олійними фарбами на полотні і картоні, живопис на склі вітражними фарбами. Картини, виконані на склі, відрізняються своєю оригінальністю та викликають особливе захоплення відвідувачів.

Венера Сабірова за першою освітою економіст. Але з дитинства

малювала. З часом усвідомила, що саме мистецтво – її покликання.

У 2008 році вступила до Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, після закінчення якої отримала диплом магістра з відзнакою. Її персональні виставки щороку проходять у Києві. Її картини є в приватних колекціях не лише в Україні, але й в Росії, Німеччині, Франції, США, Канаді, Ізраїлі, Швейцарії.

Про себе художниця говорить: "Люблю цей прекрасний світ, люб-

"Сонячні риби", скло, вітражна фарба, 2015 р.

"Маки", скло, вітражна фарба, 2012 р.

лю творити своїми руками те, що приносить хоч маленьку радість, часточку щастя та посмішку. Дуже хочеться нести людям ту легкість, любов, чистоту, якої достатньо в природі. Хочу, щоб любов переповілась через картини усім, хто дивиться на них, щоб від промінчиків сонця, які присутні в кожній моїй картині, було сонячно, тепло та весело".

Відвідати виставку можна до кінця вересня.

Инф. Картинної галереї ЦКМ

Гастролі хорової капели

З 26 липня по 2 серпня 2017 р. Народна академічна хорова капела КПІ ім. Ігоря Сікорського побувала у Прибалтиці. Колектив під керівництвом Руслана Бондаря виступив у столиці Латвії Ризі, старовинному латвійському місті Вальмієрі, а також у столиці Естонії Таллінні.

Програма виступів була дуже різноманітною: одна з перших багатоголосних літургій XVII століття українського композитора Миколи Дилецького, духовні музичні композиції Сергія Рахманінова, твори молодих українських композиторів, сучасні композиції, народні пісні, а також "Pie Jesu" Ендрю Ллойда Уеббера та "Отче наш" мовою суахілі. А на завершення – всесвітньо відомий "Щедрик" Миколи Леонтовича.

Побувала капела і в столиці Фінляндії Гельсінкі, де на міській площі виконала кілька українських пісень.

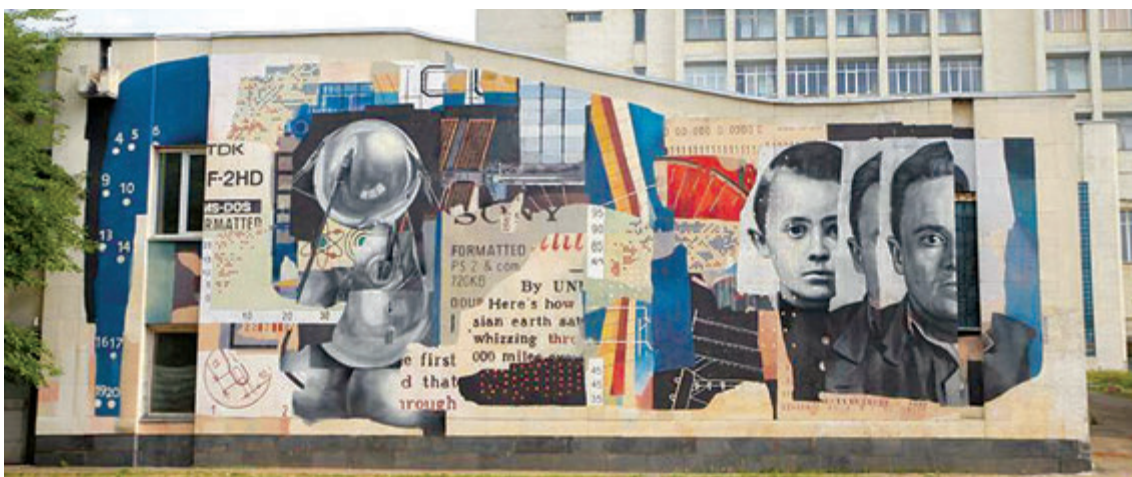
Глядачі скрізь тепло зустрічали наших співаків: уважно слухали, фотографували, гаряче аплодували. Про концерти писали в газетах та розповідали по радію.

До речі, зараз капела проводить новий набір. Репетиції проходять щовівторка та щочетверга з 18:30 до 21:00 у Великій хімічній аудиторії, корпус №4.

Олена Фаршіді, заступник директора ЦКМ

Учасники хорової капели в Ризі, біля Латвійської національної бібліотеки

Новий мурал

Новий мурал під назвою "Дорослішання", з'явився в липні на території КПІ ім. Ігоря Сікорського – на стіні корпусу №7. Автор муралу художник Марат Морік.

Головним героєм муралу став засновник практичної космонавтики академік Сергій Павлович Корольов – студент КПІ у 1924–1926 рр. Під його керівництвом було створено і 4 жовтня 1957 р. виведено на навколосезну орбіту перший штучний супутник Землі, а 12 квітня 1961 р. перший космічний корабель з першим космонавтом – Юрієм Гагаріним – на борту.

Инф. "КП"

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
<http://www.kpi.ua/kp>

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
гол. ред. 204-85-95; ред. 204-99-29

Головний редактор
В.В. ЯНКОВИЙ

Провідні редактори
В.М. ІГНАТОВИЧ
Н.Є. ЛІБЕРТ

Додрукарська підготовка
матеріалів

О.В. НЕСТЕРЕНКО

Начальник відділу
медіа-комунікацій
Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й. БАКУН
Л.М. КОТОВСЬКА

Коректор
О.А. КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня КПІ ім. Ігоря Сікорського,
видавництво «Політехніка»,
м. Київ, вул. Політехнічна, 14,
корп. 15
Тираж 500

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.